

1. KIAŁKA WANDA zd. CEJKO córka SYLWESTRA
i WERONIKI zd. MASOJC, ps. „Wilie” „Duch” „Mariko”

2. 15 XII. 1922 WILNO

3. nie dotyczy

4. Urodziłam się w rodzinie robotniczej.

Do wojny ukończyłam Szkołę Powszechną w Wilnie
w 1940 r. - Szkołę Zawodową

5. Należałam do PWRK, od pierwszych dni wojny
byliśmy zaangażowane do poszukiwania
mieszkań dla uchodźców, wśród mieszkańców
Wilna, pełniłyśmy dyżury w magistracie,
pełniłyśmy rolę goniców. Do PWRK szkolono
nas do służby sanitarnej.

Od stycznia 1941 r. byłam zaprzysiężona
w ZHZ następnie AK. jako łączniczka
garnizonu m. Wilna.

W walkach o Wilno byłam sanitariuszką
w szpitaliku polowym przy ul. Krakowskiej,
urządzonym w szkole.

Na koncentrację wyszłam ze wszystkimi
zebranymi pod cerkwią na ul. Kalwaryjskiej.

6. nie dotyczy

7. Rozbrojenie, Miedniki, Katugi

8. Po powrocie z Katugi dostałam wiadomość,
że w nocy przyjdą po mnie llecikam
wczas. Koledzy zamelinowali mnie w
domku P.P. Lisowskich, wśród lasów, 3 km
od Raubiszek.

W terenie znów tworzyły się oddziały, z chłopaków, których sowieci poszukiwali.

M. „Fakira” - Sergiusza Kościatkowski. Był mój brat, Stanisław Cejko ps. „Kaktus”.

4. lutego 1945 r. poszłam do Raubiszek, żeby zobaczyć się z bratem.

Na kilku saniach zjawili się sowieci i zaatakowali nas. „Fakir” śmiertelnie ranny w pierś, „Dan” - w brzuch.

Kilku zabitych, kilku ciężko rannych.

Dwójka, w drodze zmarł „Fakir”. Rano na postojach „Dan”.

Kluczyliśmy po terenie do 23 lutego.

Późnym wieczorem wojska NKWD otoczyły wieś Ławży, gdzie stał oddział. Zapalającymi pociskami spalili zabudowania. Zginęli wszyscy mieszkańcy i ponad 50ciu partyzantów, siedem osób aresztowano.

Po 10ciu mies. więzienia (w tym więzienie na Żubiance i w Butyrkach, w czasie procesu „Szeznasta”) Osądzono dwóch - „Pilota” i „Graba” na karę śmierci (wyrok wykonano) pozostali - po 20 lat katorgi.

Z dworkuty wróciłam po 12tu prawie latach, w końcu listopada 1956 r.

30 ix 1958 r. wyszłam za mąż za Stanisława Kiałkę. W 1959 r. urodził nam się syn Aleksander. Męża straciłam 30 v 1980 r., Syna - 15 ix 1993 r.

10. Z powodu choroby kręgosłupa jestem inwalidą II gr.

11. Jerzy Urbankiewicz - „Trzeci dzień purgi”.

Łomża, 20 iii 1999 r. Kłosa